

KELJETEK FEL, MENJÜNK KELJETEK FEL, MENJÜNK..

Kis illemtan

Lassan vége a nyárnak! A nyaralásból megérkezve újra találkozunk régi kedves ismerősökkel, szomszédokkal, bolti eladóval, tanárainkkal...

Mit is kíván az illem ilyenkor tőlünk?

- Minden ismerősnek köszönünk.
- Köszöntésünk hangos és érthető legyen.
- A fiatalabb köszön előre az idősebbnek, aki belép egy helyiségbe, az köszön a bennlévőknek.
- Köszönéskor illik kivenni a kezünket a zsebünkből.
- Ha a templomból ismerünk valakit, bátran használjuk katolikus köszöntésünket: Dicsértessék a Jézus Krisztus!
- A templomba menet, vagy kifelé ajánljuk fel segítségünket idősebb testvéreinknek, akik nehezebben mozognak a lépcsőn.

Lelkiségi gondolatok

Hinni annyi,
mint Istenben bízni,
Órá hagyatkozni,
Órá építeni,
Őt tenni életünk értelmévé,
céljává.

(W.Kasper)

Veni Sancte

Tájékoztatunk minden kedves érdeklődőt, és a hittanos növendékeket, hogy a tanévnyitó szentmise 2013. szeptember 1-jén, vasárnap 10 órakor kezdődik.

A hittanórák beosztását a szentmise végén ismerhetik meg a diákok.

A hitoktatás szeptember 2-án, hétfőn kezdődik. A Közösségi ház hittantermeiben.

A bűcsú

A **bűcsú** a bűnbánat szentségében már föloldozást nyert bűnért járó, ideig tartó büntetés elengedése.

A katolikus tanítás szerint a bűnbánat, illetve a gyónás visszavezet a kegyelem állapotába, az isteni életbe, viszont a bűn "nyomai", pl. a kialakult rossz szokások megmaradnak bennünk. Ezért, valamint a bűnnel együtt járó károkozás miatt szükségünk van vezeklésre, illetve ezért jutnak emberek az "ideigtartó" büntetésre, a "tisztítótűzbe" is. A teljes bűcsú az "ideigtartó" büntetéstől, vagyis (ha most meghalnánk) a tisztítótűztől szabadít meg minket, illetve a tisztítótűzben szenvedőket a mennybe juttatja.

A bűcsú eredeti neve "elengedés". Isten az Egyház által elengedi az ideigtartó büntetést. A magyar "bűcsú" kifejezés arra utal, hogy az ember bűcsút vesz a rá váró büntetéstől, Jézusnak az Egyház révén közvetített kegyelme által.

A bűcsú kapcsolódhat a templomok védőszentjének évente megtartott

I. István az első magyar király. Uralkodása alatt egységes, keresztény magyar királyságot hozott létre. Az ezeréves magyar törvénytár az általa alkotott törvényekkel kezdődik.

Az államszervezet kiépítésével párhuzamosan megszervezte a magyar keresztény egyházat, ezért ő és utódai viselhették az *apostoli király* címet.

Magyarországon minden év augusztus 20-án I. István király szentté avatásának napját ünnepeljük.

Ez a nap egyben templomunk egyik bűcsúnapja. A templomépítető gróf Károlyi István iránti kegyeletből a római pápa öszentsége külön engedélyével Szent István magyar király tétetett meg a fóti templom védőszentjének, a Szeplőtelenül Fogantatott Boldogságos Szűz-Mária mellett.

Krisztus igen, az Egyház nem?

A kettő elválaszthatatlan egymástól!

Gondoljunk csak Pál apostolnak a korinthusi levelére. Az Egyház Krisztus titokzatos Teste, amelynek mi a tagjai vagyunk. (1Kor 12,12-27) Az Egyház számunkra a Krisztussal való találkozás megélésének a helye. Az Egyház hordozza azokat az értékeket, amelyeket Jézus átadott az övéinek, amit rábízott. – Péternek azt mondta: Amit megkösz a földön, meg lesz kötve a mennyben is, amit föloldasz a földön, föl lesz oldva a mennyben is. Azt is mondta: Mindennap veletek vagyok a világ végétéig.

Tehát Jézussal való kapcsolatteremtésünk lehetősége, eszköze az Egyház.

Amit az Isten adni akar, azt az egyházon keresztül nyújtja az emberiségnek—a megváltás gyümölcseit. Az Egyház vezet bennünket az üdvösségre.

Legyen hát számunkra az Egyház valóban ANYAszent Egyház a hűségünk, a szeretetünk kifejezésének látható helye.

A Keljetek fel, menjünk! mondat nem csak a kiadványunk címére utal.

Felszólítás arra, hogy érezzük magunkénak az Egyházat és felnőtt keresztényként induljunk el. Vegyük ki a részünket Isten országának építésében, kapcsolódjunk be az Egyházközségünk életébe.

Köszönetet mondunk azoknak, akik a nyáron akár a virágzásban, akár a templomkert gondozásában, vagy az elsőáldozásra készülő növendékeink ruhájának összeállításában, megvarrásában segítettek, ezzel is megmutatva elkötelezett hűségüket.

Hálásak vagyunk mindazoknak, akik meghallva a felkérést, tenni is akarnak azért, hogy

A szentáldozásról...

A szentáldozás tiszteletteljes, szép megvalósulása megkívánja, hogy szóljunk néhány szót a menetéről, a hogyanjáról.

Fontos, hogy kellő tisztelettel, külső és belső

összeszedettséggel jöjjünk áldozni. Középen kettős sorban álljunk fel. Ne udvariaskodjunk, ne akarjuk előre engedni a mellettünk állót, mert az zavarja az áldoztatás menetét. Kezünket összetéve (nem karba fonva!) járuljunk a szentáldozáshoz. Jöjjünk elég közel, hogy az áldoztatónak ne kelljen nyújtózkodnia. Ha kézbe áldozunk, tegyük egymás alá a tenyerünket, kellőképpen kinyitva, majd az alsó kézzel fogjuk meg a szentostyát, és tesszük be a szánkba. Előtte nem vetünk keresztet, és utána sem. Kifelé fordulva, térdhajtás nélkül megyünk a helyünkre. Aki a nyelvére kéri az Oltáriszentséget, álljon egyenesen (ne rogyanjon meg), kellőképpen nyújtsa ki a nyelvét, várja meg, amíg az áldoztató a nyelvére teszi a szentostyát, és utána nyugodtan zárja be a száját. Ne kapkodjon a szentostya és az áldoztató keze után!

Legyünk figyelmesek és nézzük meg, hová megyünk áldozni. Ha azt látjuk, hogy középen kevesen vannak, menjünk oda. Áll ez főleg a Szent György oltárnál áldozókra!

Amikor két szín alatt is lehet áldozni, időben döntsük el, ha mégis egy szín alatt akarjuk magunkhoz venni az Urat, - és jelezzük is. A szentáldozás után kezünket összetéve, vagy összekulcsolva, kellő áhítattal menjünk a helyünkre. Ott, ha megtehetjük, térdeljünk le, néhány pillanatig imádkozva adjunk hálát, majd bekapcsolódhatunk a nép énekébe.

